

Slatine v Temniku. V soboto zvečer, dne 16. aprila po zaprtju trafike je šel k počitku na svoj dom. V gozdu za Hermolovo vilo kakih pet minut hoda od glavne ceste ga je nekdo napadel in grozovito zverinsko obdelal z nožem. Prizadel mu je devet ran, izmed katerih bi že vsaka zadostovala za smrt. Ker moža ni bilo pravočasno domov, so ga šli domači iskat. Našli so na svoje grozno presenečenje na cesti njegov površnik in klobuk. Takoj jim je šinilo v glavo, da se je nekaj zgodilo. V bližini v gostem gozdu so našli Gajška mrtvega. Na umorjenem so bila znamenja, da se je boril z napadalcem, kateremu je pa le podlegel. Umor je bil izvršen radi pohlepa po denarju. Napadalec mu je vzel denar in dva ključa od trafike. O tem groznem dejanju je bilo takoj obveščeno orožništvo, ki pridno zasleduje storilca. Daj Bog, da ga kmalu izsledijo in izroči v roke pravice. Truplo umorjenega so naslednje jutro spravili v mrtvašnico k Sv. Trojici. Pokojni je star okrog 50 let. Rodom je iz Žetala pri Rogatcu. Zapušča mlado vdovo s petimi nepreskrbljenimi otroci.

Kostrivnica pri Rogaški Slatini. Zvonili so zvončki po travnikih, njim so se pridružili zvonovi iz cerkvenih lin ter so zaplakali za vzornim župljanom. Umri je namreč v Čašavasi Mihael Ogrizek. Osemndevna pljučnica je krepkega moža položila na mrtvaški oder. Umri je mož vere in tudi verskega življenja, ki se ni sramoval v javnosti moliti sv. rožnovenec. Bil je blag mož svoji ženi, skrbni oče do svojih otrok, miroljuben napram sosedom, kar so pričale solze sosedov, prijateljev in znancev, ki so prihajali kropiti blagopokojnega. Mirno si v Gospodu zaspal, zato upamo, da ti je Bog bogat plačnik v nebesih!

Spitališ pri Konjicah. Dne 25. aprila se je poročila vrla mladenka Malika Zidanšek z vrlim fantom Lojzetom Klinc iz Žit. Poročal je nevestin bratranec g. kaplan Jakob Zidanšek iz Rajhenburga. Obilo sreče in božjega blagoslova novoporočencema! — Razrešeni so bili občinski odborniki g. župan Zidanšek Karl, Zidanšek Anton, Turk Franc st. in Turk Franc ml. Dva odbornika še pričakujeta razrešitve.

Ljubčna pri Celju. Pred kratkim se je vršil v tukajšnji osnovni šoli lep zaključek gospodinjkega tečaja, katerega je posečalo minulo zimo lepo število kmetijskih in delavskih deklet. Dekleta so pri končnem izpraševanju pokazala, da so se res veliko naučila. Tudi so ob koncu zapele par pesmi in deklamirale nekaj lepo prednašanih pesmi. Torej našim ženinom v bodoče ne bo več treba iskati gospodinj po drugih župnijah, bo doma dosti dobrih. Samo ko danes ne vpraša nobeden več kakšna je, temveč več koliko ima. Se je pač svet obrnil na naših opekarnah, kakor tudi na »rinfoknu«, že začnejo z delom. V naši vasi so, kakor moramo z nekakim obžalovanjem ugotoviti, poleg dveh trgovin kar štiri gostilne, kjer se gasi žejati ter praznijo že itak raztrgani žepi tistih, ki danes težko služijo.

Vojnik. Že zadnjič smo poročali o krizi, ki nas vsak dan bolj tlači. Tudi pri nas v Vojniku je že precej brezposelnih. G. Westen v Celju je odpustil zadnji čas spet 60 delavcev. Z ostalimi pa dela po tri dni na teden. Odpušteni so oženjeni moški, žene pa so obdržane na delu. Tako morajo ženske preživljati svoje može. Spričo današnje brezposelnosti se nam zdi, da ne veljajo več Gregorčičeve besede: Za vse je svet dovolj bogat in srečni vsi bi bili... Zal, da tudi naša delavska društva ne najdejo pri vseh ljudeh in ustanovah tistega razumevanja, kot bi bilo potrebno! Ali ni mera za vse enaka?

Gornji Dolž, Sv. Florijan. Zadnji petek smo tukaj pokopali znanega krojača Valentina Sla-

tinšek. Rajni je bil dober krojač, prejšnje čase je obiskoval vse bližnje in nekatere daljne kraje, kjer se je vršil sejm. Bil je povsod znan kot poštenjak in dober delavec, zato je bil njegov »štanta« vedno oblegan od kupcev. Bil je dolgoleten naročnik »Slov. Gospodarja«. Svoje posestvo, katero je pred leti pustil hčerki, je lepo arondiral in zasadil s sadnim drevjem. Krasi ga tudi lepa kapelica Srca Jezusovega. Ko je oddal posestvo, ni mu bilo več obstanke brez dela, ustanovil je drugo ter si ga lepo uredil na hribčku blizu Sv. Florijana, kjer sedaj počiva. Ni mu bilo odločeno, da bi dolgo užival, ker ga je poklical Vsemogočni k sebi na plačilo. Rajni Slatinšek je bil zares vzoren in skrben gospodar, dober krojač, ter je bil pri stroju in šivanji do zadnjega zdihljaja. Ker je bil tudi veren mož in rad hodil v cerkev, upamo, da mu bo Bog milostljiv ter da mu je že dal zaslužen plačilo. Mi vsi pa, ki smo ga poznali, mu želimo, da počiva v miru!

Sv. Rupert nad Laškim. Sedaj je vendar enkrat odkurila starka zima s svojim snegom in ledom in mrazom in boleznimi in trpljenjem brez konca in kraja. Res, naguban je bil njen obraz, same skrbi in nadloge je trosila povsod; pa še ostro koso je nosila po snegu in kosila, ker trave ni bilo, ljudi kar po vrsti: v treh mesecih je pokosila 20 ljudi, večinoma starih, nadušljivih, a tudi otrokom ni prizanesla. V Kanjučah je 11. aprila po dolgem hiranju in trpljenju zatisnila svoje trudne oči vrla mati in gospodinja vdova Marija Levšek, po domače Trankovska. Bila je v svojem življenju prava tiha mučenica, a močna krščanska žena in mati, ki je v duhu trpečega Zveličarja prenašala svoje dolgoletne težave. Dobra mati, počivaj v miru! — Nesreča nikoli ne počiva: v Gorji je 13. aprila ponoči ob 1. uri zgorela lesena hišica prevžitkarice Marije Kocman, po domače Podkladovske. Šele pred kratkim je kupila hišico s pripadajočo zemljo in hotela tu ob strani bolehnih hčerk v miru preživeti svoje stare dni; a nenadoma, ne ve se kako, je prišla nesreča; ogenj je uničil hišo do temelja, zgorelo je vse: živež, obleka, orodje, dve kozi, kokoši in vse. Ženski sta si rešili le golo življenje. Najbolj bridko pa je: hiša ni bila nič zavarovana. To je gorje! Ka bi vendar vsak še tako majhen posestnik bil toliko previden, da bi se zavaroval vsaj za malo vsoto! Kadar pride nesreča, je zdihovanje zastoj in prepozno!

Vprašanja in odgovori.

J. H. v Č. Neki stavbenik mi je ostal dolžan. Odvratnik ga je opominjal. Ni odgovoril. Kako pridem do denarja? — Treba je tožiti. Stroške bo plačal on, če sploh kaj ima. Gmojne razmere nam niso znane.

Ž. H. v L. Kako mi nakaže sin denar iz Francije? — Sin naj v kaki francoski banki vplača denar na vaš naslov pri Zadržno-gospodarski banki, ki vam bo nato denar poslala. Iz Francije pošlje tudi lahko denarno pismo, to je posebno pismo, kjer je na naslovni strani ves zapisano.

L. Fr. v M. Kupil sem posestvo z vsem inventarjem. Sedaj ga prodajalec ne da. — Občina neke ceste po mojem noče prevzeti kot občinske. — Bučno olje smrdi po plesnivem, kako to popravim? — Prodajalca morate tožiti na izpolnitev pogodbe. — Občine ne morete prisiliti, da cesto prevzame. — Glede bučnega olja je sedaj prepozno. Drugič ne dajte plesnivih solnin v mlin!

Č. M. v Zg. S. Ali Zadržna samopomoč še deluje? — Deluje v redu.

A. F. v Ž. Kako je s Kmetijsko eksportno zadrugo? — Nam ni znano. Oglasi se pri Zadržni oblačilnici v Melju (Maribor).

A. S. v P. Vse sem plačal, ali srečke ne dobim. — Morate pač tožiti pisarno. Glede agrarne zemlje se vam ni več bati. Je že zakon.

S. F. v D. Ali moram vso pridobnino za nazaj plačati? — Pridobnina se plačuje nazaj. In za leto 1931, torej letos, se plača isto vsoto kot lani. Ker ste začeli leta 1930 šele decembra, vložite prošnjo na davčno blast, da se vam primerno zmanjša.

J. K. v G. Kaj bo z denarjem? — Dinar ima zlato podlago, dokler se vlada tega kritja drži, dinar na mednarodnem trgu ne bo padel. Doma pa je celo zrastle v svoji vrednosti, ker se za malo denarja veliko dobi.

M. D. v S. Ali naj od matere prevzamem ali kupim posestvo? — Kot edini otrok prevzemite, ker ste pristojbin prosti pri vašem malem posestvu. Notar vam to napravi.

J. P. v D. Ali ima notar dolžnost skrbeti za desetek? — Ako je denar sprejel, da, sicer ne.

R. F. v Sv. B. Ali se da sodnijsko koga izseliti? — Stanovanja niso zaščiteni. Če viničar ni v vaši službi, se seveda mora izseliti. Opravite prijateljski. Če boste tožili, vam bo sodnija ustregla.

F. M. v V. N. Zakaj učitelji učijo otroke izgovorjave na učin, govorin itd.? — Slovenski slovničarji so tega mnenja. To ni narečje, ampak je splošno po vseh šolah vpeljano.

Dohodki in brige našega kmetia.

Spomladansko delo se je začelo, april sicer nagaja, toda čas hiti in priganja; na njivah je vse veselo, nekaj zrnja je že v zemlji, za krompir in drugo se zemlje pripravljajo. Toda kaj pa letos z vinogradi? Tu pa ni tistega življenja, ki je vladalo prejšnja leta, ni tistega petja in vriskanja in vendar je bilo lansko leto vino najboljšje skozi dolga desetletja; saj je sploh le tuintam kaj ljudi v goricah, kaj je neki vzrok? Kaj? Strašna kriza. Kmet nima denarja, njegova živina nima cene, gre ponujat svoje vino trgovcu, pa ne dobi niti Din 1.50; če je že vino v jeseni prodal, še ni dobil denarja zanj, a če ga je dobil, je denar že davno porabil za najnujnejše potrebe, če ima denar v denarnem zavodu, ga ne dobi zlahka ven, ker nihče ne vlaga, niti obresti ne plačuje. Pa se še znajdejo med našim, sicer dobrim ljudstvom nekateri, ki prepričujejo viničarje, da naj pod Din 10.— na dan ne gredo delat. V tem oziru naj ne bo odveč nekaj stvarnih opazk. Ako je viničar priden, prav tako njegova žena in otroci, so pač zaposleni na leto malo več kot 51 dni. V naši župniji vem, da opravijo viničarji delo najprej pri svojem gospodarju; ko je to delo opravljeno, ne drže križem rok, ampak si najdejo delo pri kmetu, zjutraj in zvečer pa imajo tudi na svojih prideljenih jim njivah dovolj opravka. V času, ko se povsod radi cenejših življenjskih potrebščin znižujejo plače uslužbencem, je težko misliti in zahtevati, naj se viničarjem plače